

forslaget forlod dette Ting. Men nu ser jeg, da jeg i Dag kommer herind, at der fra den højtærede Justitsminister foreligger en Række Ændringsforslag og Underændringsforslag, og derunder er som Nr. 6 opført et Ændringsforslag til § 48. Det er muligt, at det netop tilfredsstillende alle de Krav og Ønsker, jeg tillod mig at gøre mig til Talsmand for, og hvis det er Tilfældet — det vil jeg gerne bede den højtærede Minister udtale sig om —, er jeg selvfølgelig tilfredsstillende og bringer min Tak derfor. Hvis det ikke er Tilfældet, vil jeg atter rette en Anmodning til det ærede Udvalg og den højtærede Minister om, at disse Forhold maa blive undersøgte inden tredje Behandling. Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at det er meget heldigt, at København og Frederiksberg i saa Henseende forenes, foruden ogsaa de andre Bydele, jeg har nævnt. Thi hvis man for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende, hvor Grænserne ere saa udflydende, f. Eks. flytter fra den ene Side af Værnedamsvejen til den anden, udkræves der, naar man ikke hører under samme Lægd, et Flytningsbevis, og det er dog en omstændelig Foranstaltning, som kun kan være til Gene for de værnepligtige og ogsaa kun kan medføre større Arbejde for Udskrivningsvæsenet. Men, som sagt, det er muligt, at det af Ministeren under Nr. 6 stillede Ændringsforslag klarer alle disse Forhold.

Jeg ved ikke, hvorledes Forholdet vil blive i Henhold til Bestemmelsen i § 8 om, at man skal have et af Kommunalbestyrelsens Medlemmer som stemmeberettiget Medlem af Sessionen, naar der bliver Tale om at behandle unge Mennesker, som komme fra København eller Frederiksberg, under Forudsætning af, at de have fælles Session. Men jeg antager, man uden større Vanskelighed kan komme over det, idet man paa visse Dage samler de unge Mennesker, som høre hjemme i København, og paa andre Dage de paa Frederiksberg hjemmehørende, og saa skifter med de af Kommunalbestyrelserne valgte Medlemmer. I andre Henseender har jeg ikke — og som sagt, hvis den højtærede Justitsministers Ændringsforslag tilfredsstillende mine Ønsker, heller ikke i denne — noget at beklage mig over med Hensyn til den Skikkelse, Lovforslaget nu har faaet, efter at det har været behandlet i Udvalget. Jeg ved ikke, om Udvalget sætter Pris paa at faa Paaskønnelse af sit Arbejde eller Tilslutning fra Medlemmer, som ikke have været med i Udvalgsarbejdet; men hvis

det er Tilfældet, kan jeg for mit Vedkommende ikke tilbageholde en uforbeholden Kompliment for det Resultat, Udvalgets Flertal er kommet til. Det forekommer mig, at Udvalget i sin Helhed har været heldigt med de Ændringsforslag, der ere stillede, hvad enten det er af hele Udvalget eller af dets Flertal. Udvalgets store Flertal har saaledes bibeholdt Lovforslagets oprindelige Bestemmelser om, at der i Sessionen kun skulde sidde et Medlem af de kommunale Raad, i København Kommunalbestyrelsen, i Købstæderne Byraadene. For Landets Vedkommende var det oprindeligt foreslaaet, at det skulde være et Medlem af Sogneraadet. Det er forandret til, at det skal være et Medlem af Amdraadet, men altsaa ogsaa stadig kun eet Medlem. Endvidere har man bibeholdt Bestemmelsen om, at Lægdsmanden tiltræder Sessionen. Jeg giver den ærede Ordfører (Maegaard) Ret i, at dette sikkert er en langt større Betyngelse for de værnepligtige; thi er der nogen, der kender de paagældende værnepligtiges personlige Forhold, formentlig meget bedre end de Repræsentanter for de kommunale Raad, som komme til Stede ved Sessionerne, er det ganske sikkert Lægdsmanden. Ogsaa af den Grund kan jeg altsaa ikke tiltræde det af Mindretallet under Nr. 1 stillede Ændringsforslag.

Den ærede Ordfører gjorde Rede for og kom nærmere ind paa Ændringsforslaget om, at man ikke fremtidig skal have to Officerer som Medlemmer af Sessionen, men kun een. Jeg udtalte mig ogsaa om dette Spørgsmaal ved første Behandling og sagde, at jeg for mit Vedkommende i og for sig ikke havde noget at erindre imod, at man nøjedes med at have een Officer. Jeg troede, det var rigtigt at have een, og i mange Tilfælde vilde han gennem sin tjenstlige Erfaring kunne vejlede Lægerne, naar der var Tale om at bedømme, hvorvidt en Mand var tjenstdygtig eller tjenstudygtig; men om der skulde være een eller to Officerer, var for mig ikke paa nogen Maade afgørende. Jeg tror, at man for saa vidt godt kunde være bleven staaende ved Lovforslagets Bestemmelse i saa Henseende, thi Lovforslaget siger ikke andet, end at der kan beordres 2 Officerer. Altsaa, hvis man vilde nøjes med 1, kunde man udmærket gøre det og derigennem faa Erfaringer i saa Henseende, og hvis det senere viste sig, at man var bedre tjent med at have 2, havde man det i sin Haand at gaa dertil. Imidlertid forandres Lovforslaget jo